

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
ว่าด้วย วินัยนักศึกษา
พ.ศ. 2546

ด้วยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล เพื่อให้การปฏิบัติหรือดำเนินการทางวินัยนักศึกษาเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงเห็นสมควรแก้ไขปรับปรุงข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. 2536 ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 18 (2) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ในการประชุมครั้งที่ 51 เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2546 จึงให้ตราข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ว่าด้วย วินัยนักศึกษา พ.ศ. 2546”
- ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้ใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป
- ข้อ 3 ให้ยกเลิกข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ว่าด้วย วินัยนักศึกษา พ.ศ. 2536
- บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศ หรือมติอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน
- ข้อ 4 ในข้อบังคับนี้
- “มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
- “อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
- “นักศึกษา” หมายถึง นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
- ข้อ 5 ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจตีความ และหรือวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตาม ข้อบังคับนี้ คำวินิจฉัยของอธิการบดีให้เป็นที่สุด

หมวด 1
วินัยนักศึกษา

- ข้อ 6 นักศึกษาต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งมหาวิทยาลัย คณะ สำนัก และหน่วยงานอื่นภายในมหาวิทยาลัยโดยเคร่งครัด
- ข้อ 7 นักศึกษาต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพ ไม่ทุจริตทางวิชาการ ไม่แสวงหาผลประโยชน์อื่นไม่ชอบธรรมด้านวิชาการโดยเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยนักศึกษา
- ข้อ 8 นักศึกษาต้องแต่งกายสุภาพให้ถูกต้องตามระเบียบ และข้อบังคับที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- ข้อ 9 นักศึกษาต้องสุภาพเรียบร้อย ต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง หรือคำแนะนำตักเตือนของอาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยผู้ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ
- ข้อ 10 นักศึกษาต้องแสดงบัตรประจำตัวนักศึกษาได้ทันที เมื่ออาจารย์ เจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยขอตรวจสอบ เมื่อมีเหตุอันสมควร

- ข้อ 11 นักศึกษาต้องปฏิบัติตามหลักศีลธรรม วัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย ไม่นำขนบธรรมเนียมหรือวิธีการอันไม่เหมาะสม มาปฏิบัติ ไม่ว่าภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัย
- ข้อ 12 นักศึกษาต้องประพฤติตนเป็นสุภาพชน มีความประพฤติเรียบร้อย รักษาเกียรติและศักดิ์ศรีของตนเอง และรักษาชื่อเสียงเกียรติคุณและประโยชน์ของมหาวิทยาลัย
- ข้อ 13 นักศึกษาต้องไม่เขียนหรือพิมพ์ข้อความ หรือจัดทำสิ่งพิมพ์ สิ่งวาดในสื่อใด ๆ ออกเผยแพร่อันทำให้ผู้อื่นเสียหาย
- ข้อ 14 นักศึกษาต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต ไม่รายงานเท็จ หรือแจ้งความเท็จ ปลอมแปลงเอกสาร หรือปลอมลายมือชื่อของผู้อื่น
- ข้อ 15 นักศึกษาต้องไม่สูบบุหรี่ในขณะที่มีการเรียนการสอน การปฏิบัติการ การสอบ หรือในบริเวณเขตปลอดบุหรี่ตามที่กฎหมาย และหรือมหาวิทยาลัยกำหนดในบริเวณมหาวิทยาลัย
- ข้อ 16 นักศึกษาต้องไม่เล่นหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับ หรือสนับสนุนการพนันทุกชนิด
- ข้อ 17 นักศึกษาต้องไม่เป็นผู้นำสุราหรือสิ่งมึนเมาใด ๆ เข้ามาในบริเวณมหาวิทยาลัย และต้องไม่เสพสุรา หรือสิ่งมึนเมาใด ๆ จนเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่ตนเองและมหาวิทยาลัย
- ข้อ 18 นักศึกษาต้องไม่เสพสารเสพติด หรือมีสารเสพติดไว้ในครอบครอง
- ข้อ 19 นักศึกษาต้องไม่นำสิ่งผิดกฎหมายเข้ามาในบริเวณมหาวิทยาลัย หรือมีสิ่งผิดกฎหมายไว้ในครอบครอง
- ข้อ 20 นักศึกษาต้องรักษาความสงบเรียบร้อย ไม่เป็นตัวการยุ้ง และก่อเหตุไม่สงบในมหาวิทยาลัย หรือไม่ทะเลาะวิวาทระหว่างนักศึกษาของมหาวิทยาลัย หรือกับนักศึกษาต่างสถาบัน หรือผู้อื่น
- ข้อ 21 นักศึกษาต้องไม่กระทำการให้เป็นผู้มีหนี้สินส่วนตัว จนเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น หรือมหาวิทยาลัย
- ข้อ 22 นักศึกษาต้องไม่กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำการทุจริตใด ๆ อันเป็นการเสื่อมเสียแก่มหาวิทยาลัย
- ข้อ 23 นักศึกษาผู้ใดเป็นผู้ก่อหรือมีส่วนเกี่ยวข้องเป็นคดีถึงเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ ต้องรับรายงานตัวต่ออาจารย์ที่ปรึกษา หรือกองกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัยทราบทันที
- ข้อ 24 นักศึกษากระทำการดังต่อไปนี้ ถือว่ากระทำความผิดอย่างร้ายแรง
- 24.1 จงใจหรือเจตนาทำให้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยหรือของผู้อื่นเสียหาย
 - 24.2 กระทำการทุจริตลักทรัพย์ ฉ้อโกง ยักยอกทรัพย์ หรือกระทำการอื่นใด อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย หรือเสื่อมเสียแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง
 - 24.3 ทะเลาะวิวาท เป็นเหตุให้มีผู้ได้รับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย หรือเป็นเหตุให้เสื่อมเสียต่อชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
 - 24.4 รายงานเท็จ แจ้งความเท็จ ปลอมแปลงเอกสาร หรือปลอมลายมือชื่อคนอื่น
 - 24.5 เป็นตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุน ให้เกิดความวุ่นวายขึ้นในมหาวิทยาลัย หรือก่อให้เกิดการแตกสามัคคีระหว่างนักศึกษา
 - 24.6 กระทำการใดทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
 - 24.6.1 เล่นการพนัน สนับสนุน หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการพนัน
 - 24.6.2 พกพาอาวุธ วัตถุระเบิด
 - 24.6.3 เสพยาเสพติดหรือสารเสพติด
 - 24.6.4 เมาสุราอาละวาด
 - 24.6.5 มีสิ่งผิดกฎหมายไว้ในครอบครอง
 - 24.7 กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก โดยมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก โดยไม่คำนึงถึงว่าจะมีการอกรอลงโทษหรือรอกำหนดโทษ เว้นแต่เป็นโทษที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ
 - 24.8 กระทำการใด อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง
 - 24.9 กระทำการพิจารณาความผิด และหรือลงโทษนักศึกษาด้วยตนเอง

หมวด 2 คณะกรรมการวินัยนักศึกษา

- ข้อ 25 ให้มีคณะกรรมการวินัยนักศึกษา ประกอบด้วย
- 25.1 รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา - เป็นประธาน
 - 25.2 รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาหรือผู้แทนคณะ ๑ ละหนึ่งคน - เป็นกรรมการ
 - 25.3 ผู้อำนวยการกองกิจการนักศึกษา - เป็นกรรมการ
 - 25.4 นายกองค์การนักศึกษา - เป็นกรรมการ
 - 25.5 ประธานสภานักศึกษา - เป็นกรรมการ
 - 25.6 หัวหน้างานวินัยและพัฒนานักศึกษา - เป็นกรรมการและเลขานุการ
- ข้อ 26 ให้คณะกรรมการวินัยนักศึกษา มีอำนาจหน้าที่
- 26.1 ดูแล ส่งเสริม สนับสนุนให้นักศึกษาเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย และรักษาวินัยอย่างเคร่งครัด
 - 26.2 มีอำนาจสอบสวนการกระทำผิดวินัยของนักศึกษา เมื่อสอบสวนและพิจารณาการลงโทษแล้ว ให้เสนอความเห็นและรายงานต่ออธิการบดี หรือผู้ซึ่งอธิการบดีมอบหมาย
 - 26.3 ในการสอบสวนเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่จะพิสูจน์ให้เห็นถึงการกระทำผิดวินัย ให้คณะกรรมการวินัยนักศึกษามีอำนาจดังนี้
 - 26.3.1 เรียกและสอบสวนนักศึกษาที่กระทำผิดวินัย หรือผู้อื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิด
 - 26.3.2 เรียกตรวจและรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิด
 - 26.4 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

หมวด 3 การลงโทษ

- ข้อ 27 นักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยตามที่บัญญัติไว้ในข้อบังคับนี้ จำต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามหมวดนี้
- ข้อ 28 โทษทางวินัยมี 7 สถาน คือ
- 28.1 ตักเตือนด้วยวาจา หรือเป็นลายลักษณ์อักษร
 - 28.2 ภาคทัณฑ์
 - 28.3 ตัดคะแนนความประพฤติ
 - 28.4 ตัดสิทธิ์เข้าสอบ
 - 28.5 ให้พักการศึกษา
 - 28.6 ยับยั้งการอนุมัติให้ปริญญา
 - 28.7 ให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา
- ข้อ 29 การลงโทษนักศึกษาให้ทำเป็นคำสั่ง การลงโทษนักศึกษา ต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และด้วยความยุติธรรมมิให้เป็นไปโดยอคติหรือโดยโทสะจริต
- ข้อ 30 การดำเนินการทางวินัยแก่นักศึกษา ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ให้ดำเนินการสอบสวน เพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า
- ข้อ 31 ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษความผิดทางวินัยนักศึกษา ได้แก่ อธิการบดี หรือรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา หรือคณะกรรมการวินัยนักศึกษา หรือผู้ที่รับผิดชอบหน่วยงานระดับต่าง ๆ

ข้อ 32 กรณีกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

32.1 ผู้มีอำนาจพิจารณา และมีอำนาจสั่งลงโทษ

32.1.1 หัวหน้าภาควิชา หรือประธานสาขาวิชาที่นักศึกษาสังกัด มีอำนาจลงโทษได้ทุกกรณีความผิด เว้นแต่มี
คุณธรรมเป็นนักศึกษาต่างภาควิชา หรือสาขาวิชาของมหาวิทยาลัย

32.1.2 คณะบดีที่นักศึกษาผู้นั้นสังกัด มีอำนาจสั่งลงโทษได้ทุกกรณี เว้นแต่คุณธรรมเป็นนักศึกษาต่างคณะของ
มหาวิทยาลัย

32.1.3 คณะกรรมการวินัยนักศึกษา สำหรับคุณธรรมเป็นนักศึกษาต่างคณะของมหาวิทยาลัย ให้ผู้มีอำนาจ
พิจารณา และมีอำนาจสั่งลงโทษ ดำเนินการตามวิธีการที่เห็นสมควร หรืออาจแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนก็ได้

32.2 ให้ลงโทษตามความเหมาะสมแก่กรณีแห่งความผิด ดังนี้

32.2.1 ตักเตือนด้วยวาจา หรือเป็นลายลักษณ์อักษร

32.2.2 ภาคทัณฑ์

32.2.3 ตัดคะแนนความประพฤติครั้งละไม่เกิน 20 คะแนน ถ้าเกินกว่า 20 คะแนน ต่อ 1 ปีการศึกษา ให้ตัดสิทธิ์
เข้าสอบในภาคการศึกษานั้น

ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนโทษ จะนำมาประกอบการพิจารณาโทษก็ได้ ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย
และมีเหตุอันควรลดโทษ จะงดโทษโดยให้ภาคทัณฑ์ หรือว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้

ข้อ 33 กรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

33.1 ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ 32.1 หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือผู้ที่รู้และรับทราบข้อเท็จจริง รายงานข้อเท็จจริงต่อ
คณะกรรมการวินัยนักศึกษา

33.2 ให้คณะกรรมการวินัยนักศึกษา แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนขึ้นไป ทำการสอบสวน
โดยไม่ชักช้า ในกรณีที่เป็นการความผิดปรากฏชัดแจ้ง หรือผู้ถูกกล่าวหาทราบสภาพเป็นลายลักษณ์อักษร
จะดำเนินการลงโทษโดยไม่ทำการสอบสวนก็ได้

33.3 คณะกรรมการสอบสวนจะต้องแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มี ให้ผู้ถูก
กล่าวหาทราบ โดยจะระบุข้อพยานหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง และนำสืบข้อกล่าวหาของตน
เมื่อดำเนินการแล้ว พึงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยก็ให้รายงานต่อคณะกรรมการวินัย นักศึกษา แต่ถ้าพึง
ไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย ให้ยุติเรื่องได้ และรายงานต่อคณะกรรมการวินัยนักศึกษา

33.4 เมื่อคณะกรรมการวินัยนักศึกษา พิจารณาและสั่งลงโทษให้เหมาะสมตามความร้ายแรงแห่งกรณีความผิด ดังนี้

33.4.1 ตัดสิทธิ์เข้าสอบ

33.4.2 ให้พักการศึกษา มีกำหนดไม่เกิน 1 ปีการศึกษา

33.4.3 ยับยั้งการอนุมัติให้ปริญญาไม่เกิน 1 ปีการศึกษา

33.4.4 ให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนโทษ จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้

33.5 ในกรณีที่คณะกรรมการวินัยนักศึกษา เห็นว่านักศึกษาผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่มีเหตุอันควร
ได้รับการลดหย่อนโทษ อาจดำเนินการได้ดังนี้

33.5.1 กรณีลงโทษตัดสิทธิ์เข้าสอบ อาจลดหย่อนโทษได้ไม่ต่ำกว่าภาคทัณฑ์ และให้ทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์
ต่อมหาวิทยาลัย หรือสังคมส่วนรวม

33.5.2 กรณีลงโทษพักการศึกษา หรือยับยั้งการอนุมัติให้ปริญญา อาจลดหย่อนโทษได้ไม่ต่ำกว่า ตัดคะแนน
ความประพฤติ และให้ทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย หรือสังคมส่วนรวม

ข้อ 34 การลงโทษกรณีนักศึกษากระทำผิดทางวิชาการ ให้นำกฎ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งมหาวิทยาลัยมาใช้บังคับ

ข้อ 35 เมื่อมีการดำเนินการทางวินัย และมีคำสั่งลงโทษนักศึกษาประการใดแล้ว ให้รายงานอธิการบดีทราบ พร้อมทั้งแจ้งให้อาจารย์ที่ปรึกษาชั้นปี ภาควิชา คณะ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ปกครองของนักศึกษาทราบ

หมวด 4 การอุทธรณ์

ข้อ 36 นักศึกษาผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามข้อบังคับนี้ ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้เฉพาะโทษผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ 37 การอุทธรณ์ ให้อุทธรณ์ภายใน 30 วัน นับแต่วันทราบคำสั่งลงโทษ

ข้อ 38 การอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้อุทธรณ์ และให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนคนอื่นหรือมอบหมายให้คนอื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

ข้อ 39 ให้ยื่นหนังสืออุทธรณ์ผ่านอาจารย์ที่ปรึกษาชั้นปี หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย และให้ส่งหนังสืออุทธรณ์ต่อไปยังคณะกรรมการวินัยนักศึกษาภายใน 3 วันทำการนับจากวันได้รับหนังสืออุทธรณ์

ข้อ 40 ให้คณะกรรมการวินัยนักศึกษาเสนอให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษา จำนวน 5 คน ประกอบด้วย รองอธิการบดี 1 คน เป็นประธาน คณบดี 1 คน และหัวหน้าภาควิชา 3 คน เป็นกรรมการ

ข้อ 41 ให้คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษา พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน นับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์ และเสนอความเห็นต่ออธิการบดีให้อธิการบดีสั่งการภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานจากคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษา

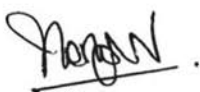
ข้อ 42 เมื่ออธิการบดีพิจารณาแล้ว เห็นว่าการสั่งการลงโทษสมควรแก่ความผิดแล้ว ให้สั่งยกอุทธรณ์ หรือถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษนั้นไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม ให้สั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษตามควรแก่กรณี การตัดสินใจของอธิการบดีถือว่าสิ้นสุด

ข้อ 43 เมื่ออธิการบดีพิจารณาสั่งการตามข้อ 41 แล้ว ให้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นลายลักษณ์อักษรโดยเร็ว

หมวด 5 บทเฉพาะกาล

ข้อ 44 นักศึกษาที่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ และการดำเนินการทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้น ให้นำวิธีการพิจารณาดำเนินการทางวินัย ส่วนการสอบสวนการพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษตามข้อบังคับนี้ ส่วนความผิดและโทษ ให้นำส่วนที่เป็นคุณในข้อบังคับนี้มาใช้

ประกาศ ณ วันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2546

(นายทองฉัตร หงศ์ลดารมภ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี